

Forelæggelsen af alle de factiske Data, paa hvilke Regjeringen selv har støttet sig ved Foretagelsen af sit Skjøn. Den høitærede Indenrigsminister siger nu vel: „Hvorfor fordrede I ikke noget Saadant med Hensyn til den sydfjællandske Jernbane?“ Han kunde imidlertid have svaret sig selv paa dette Spørgsmaal, at saadanne Oplysninger kun kunde være af meget secundair Betydning for os, saalænge der blot var Tale om en Rentegaranti, som var reent nominal, eftersom den hvedes til et Selstøb, der disponerede over store Capitaler, og som af de langt vigtigere Pinier, som det allerede havde i Drift, ikke blot havde den sædvanlige Rente, men endogsaa Overstøb. Men den høitærede Minister fremhævede jo derhos selv, at man havde støttet sig paa, at Banen vilde komme til at gaae gennem meget frugtbare Egne og til at berøre gode Havne. Den høitærede Indenrigsminister spurgte fremdeles: „Hvorfor fordrede I ikke dette i 1861?“ Jeg skal dertil svare, at det ganske vist havde været ønskeligt, om der dengang havde foreligget endnu yderligere Oplysninger; end der gjorde, men for mit Vedkommende vil jeg derhos sige, at naar jeg dengang søgte mig beroliget, da var det netop ved den Tanke, at skulde overhovedet nogensinde en jydsk Jernbane kunne betale sig, da maatte det just være den, som der dengang var Tale om, idet den skulde bestige den Forbring, som den høitærede Indenrigsminister selv har opstillet, at den gik igennem Jyllands frugtbareste Egne og berørte de vigtigste dernærende Kjøbstæder og Havne. Men dertil kommer nu, hvad jeg allerede i en anden Sammenhæng har antydet, at der dengang forelaa et afgjørende Dieblit, hvor man enten maatte gribe til eller lade det Hele fare, idet der forelaa en afsluttet Contract; man var altsaa nødt til at berolige sig ved Overbevissningen om, at skulde en Jernbane i Jylland nogensinde ventes at forrente sig, saa maatte det være den, idet den havde et tilstrækkeligt Opland til at kunne samle baade Person- og Varefrekvents, og idet den berørte alle de Punkter, hvorfra en Per-

son- og Varefrekvents i Jylland kunde ventes at komme, og deri kunde man altsaa, som sagt, selv om man ikke havde været nødsaget til at gribe til, have nogen Beroligelse. — Hvis den høitærede Indenrigsminister ønsker at vide, hvad det efter min Overbevisning var for Oplysninger, som det ærede Ape kongevalgte Medlem (S. C. Jacobsen) sigtede til, saa vil jeg bede ham om eftersee de Forslag til smaa Rettelser i det jydste Jernbanenet, som jeg i sin Tid indbragte i Rigsdagen; han vil da finde, at de vare ledsagede af omhyggelige statistiske Oplysninger, for hvilke der ikke alene var gjort Rede i Forslagenes Motiver, men som ogsaa vare anstueliggjorte ved Tabeller og Kort, saa at det derved var ført klart for Die, hvorledes Befolkningsforholdene, Productionsforholdene og, kort sagt, alle de Spørgsmaal stillede sig, der kunde komme i Betragtning. Havde der her foreligget saadanne Oplysninger, saa vilde man vistnok ikke derfor være bleven fri for Projecter om Rentabiliteten, allermindest i den Krøhneste Stil, men man vilde da have haft de fornødne Præmisseser til at danne sig et Skjøn om, hvorvidt Anlægget var rimeligt eller ikke. Det er saadanne Oplysninger, der ere blevne fordrede, og det er disse, som jeg savner.

Jeg paastaaer altsaa, at der, selv under ordinære Forhold, kunde være Anledning til nu at gjøre en Pause, og førend man skrider til Spørgsmaalet om det nu under Arbejde værende Jernbanenets Udvidelse, at see, hvorledes Forholdene ville udvikle sig; og navnlig, hvorledes Benyttelsen — altsaa Nytten for Befolkningen — og Rentabiliteten — altsaa Berdelaget til Staten — af dette Jernbanenet vil stille sig, efterat det er kommet i fuld Drift, og naar efterhaanden de Forbringinger ved samme, som kunne bidrage til at fremme dets Nytte og Rentabilitet, blive tilveiebragte. Vil man imidlertid allerede nu skrider til Spørgsmaalet om dets Udvidelse i alle mulige Retninger, da er det ogsaa en billig Forbring, at denne Udvidelse motiveres i en ganske anden